26/04/2019

Μητρ. Θεσσαλιώτιδος: “Η Ανάσταση αποτελεί τον θρίαμβο της πίστεως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

“Ἀνάσταση ζοῦν ὅσοι πρώτα ἔζησαν τὴν προσωπική τους Ἀνάσταση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅσοι ἀποδέχθηκαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν τέλειο Θεὸ καὶ ἄνθρωπο ὡς Σωτήρα τους” τονίζει με έμφαση στο Μήνυμά του για το Πάσχα ο Σεβασμιλωτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος και συμπληρώνει, “Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πάντα ἀποτελοῦσε σκάνδαλο στὴν ἀνθρώπινη λογική. Μὰ γιὰ τὴν λογικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ”. Αναλυτικότερα αναφέρει, “Ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ κατὰ τὴν πορεία του διαμέσου τῆς ἐρήμου ξεδίψασε μὲ τὸ νερὸ ποὺ ἀνέβλυσε, κατὰ τρόπο θαυμαστό, ἀπὸ τὴν πέτρα ποὺ χτύπησε ὁ Μωϋσῆς, ὅπως τοῦ εἶχε ὑποδείξει ὁ Θεός(Ἔξ. 17, 1-7). Οἱ Χριστιανοί, ὁ νέος Ἰσραήλ, πίνουμε πλέον τὸ «καινὸν πόμα», ποὺ δὲν ἀναβλύζει ἀπὸ κάποιο σκληρὸ καὶ ἄγονο βράχο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ζῳοδόχο τάφο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ὁποῖο συνιστᾶ μίαν ἀκένωτη πηγὴ ἀφθαρσίας• πηγή, δηλαδή, ἡ ὁποία μᾶς ἀνακαινίζει καὶ μᾶς ἀφθαρτίζει.

«Ἐλάτε, λοιπόν, νὰ πιοῦμε καινούργιο ποτό,
ποὺ δὲν ἀναβλύζει θαυματουργικὰ ἀπὸ ἄγονο βράχο,
ἀλλὰ ποτὸ ποὺ εἶναι πηγὴ ἀφθαρσίας

καὶ ποὺ ἔκανε νὰ πηγάσει ἀπὸ τὸν τάφο ὁ Χριστός,
πάνω στὸν Ὁποῖο εἴμαστε στερεωμένοι».
Ποιὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ «καινὸ πόμα»; Εἶναι τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ «τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν»(Ματθ. 26, 28). Τὸ Κυριακὸ δεῖπνο, ἡ βρώση δηλαδὴ τοῦ Σώματος καὶ ἡ πόση τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου, μᾶς καθιστᾶ μετόχους τῆς αἰωνίας ζωῆς ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμο καὶ μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα ν’ ἀναστηθοῦμε «ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. 6, 54). Παράλληλα ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ, πρόγευση τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης ποὺ θὰ ἀπολαύσουμε, ὅταν θὰ παρακαθήσουμε στὸ Δεῖπνο τῆς Θείας Βασιλείας•«Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇβᾳσιλείᾳ τοῦ πατρός μου»(Ματθ. 26, 29).
Ἡ παροῦσα καταβασία, ἡ ὁποία ψάλλεται καθ’ ὅλην τὴν περίοδο τοῦ Πάσχα εἶναι ὁ εἱρμὸς τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ Κανόνος. Ὁ ἱερὸς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος τὴν συνέγραψε, ψάλλει τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ ἔνδοξη Ἀνάστασή Του ἀποτελοῦν τὸ ἀκλόνητο θεμέλιο τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ μόνον ὅταν εἴμαστε στερεωμένοι διὰ τῆς πίστεως πάνω σὲ αὐτὸ τὸ θεμέλιο -τὸν Χριστό- παραμένουμε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι. Ἔτσι, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ βιώνουμε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι τὸ Πάσχα• ἁγιοπνευματικά, μέσα στὴν Ἐκκλησία.
Κατὰ συνέπεια, ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ζοῦν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ ἐννοήσουν καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἀνάσταση εἶναι Μυστήριο τῆς πίστεώς μας καὶ σὰν Μυστήριο ποὺ εἶναι δὲν ἐννοεῖται μὲ τὴν λογική, δὲν ἀναλύεται σὲ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, δὲν ψηλαφεῖται μὲ ρυπαρὰ χέρια, δὲν βιώνεται σὲ σκληρὲς ἀμετανόητες καρδιές…
Ἀνάσταση ζοῦν ὅσοι πρώτα ἔζησαν τὴν προσωπική τους Ἀνάσταση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅσοι ἀποδέχθηκαν τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν τέλειο Θεὸ καὶ ἄνθρωποὡς Σωτήρα τους, ὅσοι μετανόησαν καὶ κατέθεσαν τὴν μετάνοιά τους στὸν πνευματικό τους πατέρα, ὅσοι κοινώνησαν «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης» τὸ Σῶμα Του καὶ τὸ Αἷμα Του• ὅσοι, τέλος, σταύρωσαν τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του καὶ σήκωσαν ἀγόγγυστα τὸν σταυρό τους προσδοκώντας τὴν ἀνάστασή τους.
Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πάντα ἀποτελοῦσε σκάνδαλο στὴν ἀνθρώπινη λογική. Μὰ γιὰ τὴν λογικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν τὸν θρίαμβο γιορτάζουμε σήμερα! Σὲ τέτοια πνευματικὴ πανήγυρη μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας καὶ μᾶς καλεῖ ὅλους, ἀκόμα καὶ αὐτοὺς ποὺ ἔστω καὶ τὴν ἑνδεκάτη ἀγάπησαν τὸν Νυμφίο καὶ θέλησαν νὰ λάβουν μέρος στὸν Νυμφῶνα, ὅπου προσφέρεται πρὸς βρώση«ὁ Μόσχος ὁ Σιτευτός».
Ὅλοι εἴμαστε καλεσμένοι στὸ Ἀναστάσιμο Δεῖπνο• ἂς μὴν δειλιάσουμε νὰ προσέλθουμε. Ἄλλωστε, φιλόστοργος εἶναι ὁ οἰκοδεσπότης «καὶ δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον»(Κατηχ. Λόγος Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου).
Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἂς πλημμυρίσει τὶς ὑπάρξεις μας! Καὶ ἐπιτέλους, οἱ

ὀλιγόπιστες καρδιές μας, ἀφοῦ συναντήσουν τὸν Ἀναστημένο, ἂς ἀναφωνήσουν καὶ αὐτές: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ἰωάν. 20, 29). ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ἀδελφοί μου!